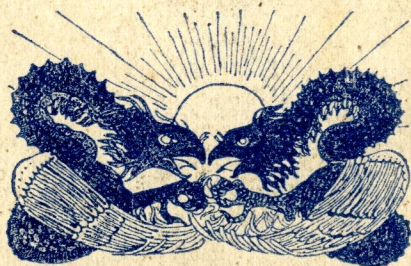

8377

7/21

ГРИЦЬКО ЧУПРИКА

СОН-ТРАВА

ц. 15 к.

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО „РАНОК”

[Handwritten signature]

06 10

ГРИЦЬКО ЧУПРИНКА

8377

СОН-ТРАВА

пр. 27/14 - 380
288

Львів. Бібліотека
АН УРСР

1909/24.

пролог ОЛЕКСИ КОВАЛЕНКА

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО "РАНОК"

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВИЙ ЦЕНТР
І. М. СЕВЧЕНКА

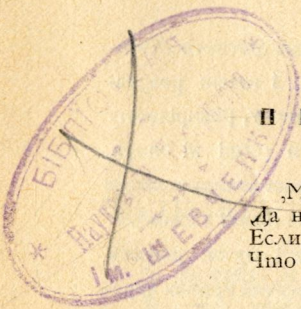
Ш5(2-Vu)5-65944

Друк. акц. т-ва „Петро Барський
у Києві: Хрещатик 40

~~2496~~

1911

П Р О Л О Г

„Мы, пожалуй, неучены, —
Да на что-жъ ученостъ намъ,
Если сердце слышитъ звонъ,
Что проходятъ по цвѣтамъ?“
К. Бальмонтъ.

„На грані краси і буття
чарівне небуття
Починається“..
О. Коваленко.

Сном і невідомістю починається наше
Життя, невідомістю і сном кінчається воно
Даремно б'ються люди над зрозумінням
його; даремно учені й мудреці заповнюють
фоліанти науковими істинами; даремно ша-
нолюби захоплюють в свої руки берло влади;
даремно захланні намагаються загарбати
скарби і багатства; даремно бідарі і праців-
ники продають багачам за хліб своє тіло
і душу; даремно апостоли правди і пророки
ідей терплять страждання і муки; даремно
кипить шалена боротьба за волю і правду
— Ж и т т я з а г а д к о в о сміється над люд-
ністю і не одкриває своєї мети і таємниці..

І гвінтіть правда і кривда дійсного Життя своєю невблаганністю, і немає розгратованому розумові, химерному, розміряному серцеві, вибитій з рівноваги душі ні опори, ні розваги, ні забуття...=====

І тільки чародійна сила Поезії вколисує, втишує горе, страждання і муки; розвіює сумніви й вагання, і на співучих крилах переносить в казковий чудовий край, в чарівне царство мрій, де блакитна Сон-Трава розсіває проміні щастя, красі і утіхи...=====

І тільки непереможна сила Сон-Трави, в поетичному ореолі, дає радість неземну, солодке забуття, одриває од сумної буденщини, підносе на найвищі шпиглі розуміння чуття і творчості, і єднає в своїй красі б у т т я з н е б у т т я м!=====

О л е к с а К о в а л е н к о .

СОН-ТРАВА.

Я дістану, я зірву
В вечір тихий,
Без поміхи,
Дивне зілля самовтіхи—
Таємничу Сон-Траву.

Од бурхливого життя,
Од тремтіння,
Од горіння,
В світлих чарах ворожіння
Перейду я в небуття.

Я свавільно потушу
Гострі болі,
Глум недолі
І в туманах на роздоллі
Всі шукання залишу.

Я бажаю смерти-сну,
Переходу
В світлу вроду,
В сині шати небозводу,
В далеч зорями рясну.

Я дістану, я зірву
В вечір тихий,
Без поміхи,
Дивне зілля самовтіхи—
Таємничу Сон-Траву.

ПОДЗВІННЯ.

Quasi una fantasia.

I.

Перебійні,
Мелодійні
Стогнуть дзвони на дзвіниці,
Дробом болі вибивають,
Сумно жалі виливають,
Віють крильми, наче птиці,
Птиці смерті—таємниці,
    І літають,
    І ридають,
Журно в душі западають
    Мелодійним,
    Безнадійним
Смертним дзвоном похорон.

II.

Люди, люди! я не з вами,
Блиск життя мого погас,
Труп, оточений квітками,
Віє холодом на вас.

Я в надземних світлих чарах
Чую звуки райських труб,
А на марах, тут на марах
Мій безмовний блідий труп.
Труп-мій образ нерозгадний,
Злої долі рішенець,
Труп холодний, безвідрадний—
Мій і ваш земний кінець.

III.

Із дзвіниці
З міді, з криці
Рвуться дзвони,
Смертні тони
Нерозривні,
Переливні,
Линуть, линуть далі й далі,
Ллються, плачуть, дзвонять воєм,
Мов забуті муки-жалі
Виливають,
Вибивають
Перебоєм.

IV.

Тихо мари сколихнулись,
Ряд свічок навкруг потух...

Всі живії зворухнулись
І звязали з трупом рух.
Вьється ладан похоронний
І до дзвонів в унісон
Прилучився однотонний
Співом-стогоном канон.

V.

Тони-рітми,
Ніби в п'їтьмі,
Так жахливо,
Так тужливо,
Так розмірено ідуть,
Смертну тугу виливають,
Кроки смерти одбивають
І ридають і гудуть.

VI.

Тихше! Стали! подих ями,
Подих вохкості і мли.
Де ви, думи, де ви, драми,
Що з подзвінням одгули?
Вохко. Темно. Зникли люди..
Ні подзвіння, ні квіток.
Глухо сиплеться на груди
Гряд каміння і грудок.

Серце змучене в одчаю,
Пережившее пожар,
Шле всім людям „вибачаю“
Із могили і з-за хмар;—

VII.

Шле ім дзвонами природи,
Всіми подихами вроди,
Шелестінням вітерків,
Вільним льотом,
Перекотом
Хмарок радісних рядків,
Передзвінням,
Плюскотінням
Опалевих,
Кришталевих
Вільних чистих
І перлистих
Лісових струмків.

ПЕРЕМОГА.

З цікля „Смертію Смерть Поправ“.

Як спалахне серце кволе
Палом страчених надій,
Я прийду до тебе, доле,
На страшне криваве поле,
На останній смертний бій.
Все одно я маю рану,
Рану смертного жалю,
Так на бій я сміло стану,
Гучно висловлю догану,
Хоч тебе і не зломлю.
Я не гнусь, мов раб, під гнітом,
Доле, мачухо лиха,
Знай,—з тобою, з цілим світом,
Я побьюсь з лицем одкритим
Проти злости і гріха.
Смерті в очі я загляну,
Жах могильний я стерплю,
Все одно я маю рану
Нестрепучу, нездолану,
Рану смертного жалю.

серед бурі.

В шумі буряного співу,
В безупиннім вільнім льоті,
Повний сили, повний гніву
Вітер хвилю білогриву
Збив в морським водовороті.

В чорториях серед шалу
Хвиля в ямі закрутилась
І, немов набравшись палу,
Злому вітру на поталу
В далеч буряну пустилась.

Вітер море рве і крає,
Свище в скелях бурунами,
А далеко ходить, грає,
В буйній силі виступає
Хвиля, злившись з валунами.

НІ СЛОВА!

Постій! Ні слова про кохання!
Душа поранена не хоче
Будить палкого поривання
В обіймах темряви і ночі.

Коли не гріє сонце ясне,
Коли не світять ясні зорі,—
Нащо чуття короткочасне
Отруйно лити в душі хворі?

Мовчи! Ні слова про минуле,
Про все, що з серця виливалось!
Тепер трівожно серце чуле
Питанням иншим схвилювалось;

Таким страшним, таким таємним,
Таким настирливим питанням!
Іди ж, не руш мене нікчемним,
Давно провіреним коханням!

В ЦАРСТВІ ВИСОТ.

Я, мов дух, в самоті
В чарівній висоті,
В невимовно-чудовому мирі,
Де горять,
Миготять
Зорі-свічі святі
В голубому ефірі—
Красоті помолюсь
І заллюсь,
Розіллюсь
В передзвонах на царственній лірі

О Д Г У К.

На журбу, на нудьгу, на болючий секрет,
На зітхання грудей білосніжних
Одгукнеться, мов брат, твій печальник поет
Передзвонами струн своїх ніжних.

В кожду душу чужу, в кожне серце чуже
Він сльозинки твої розкидає;
Він всі муки твої для людей збереже
І в журбі солов'єм заригає!..

ФАНТАСТКА.

Будуть духи крильями віять,
Віять, віять і зникать,
Буду думать, буду мріять,
Чари щастя викликають,
Дивну постать, миле личко...
О, скоріше, нічко, нічко,
Покривай весь мир плащем,
Щоб горіли в небі зорі,
Щоб летіли метеори
Огнеріжучим дощем.

Вся в тонких, палких уявах
Я до ліжка припаду,
В світлих образах яскравих,
В поетичному чаду
Вся ростану, вся зомлію,
Серце чарами обвію,
В сон життя перетворю,
І примарами кохання
Розрішу палкі питання,
Вся спалахну і згорю...

Свято серця, свято тіла
Не оддам я для ганьби,
Як би довго не тремтіла
Буйним палом боротьби.
Не при світлі, не в турботі,
В снах, в уявах та в дрімоті
Виллю пал я із грудей,
А на зустріч сонцю й ранку
Вийду млявою з устанку
До живих... нудних людей.

САМОТНІСТЬ.

Зірко моя!
Скручений,
Змучений
Виром життя
Я не спочину в коханні,
Всіх моїх ран не загоїть сімья
В тихім будднім єднанні.

Вік в самоті
Зморений,
Зборений,
В праці святій
Я залишуся в безсиллі,
Сам поховаю я сни золоті
В ранній юнацькій могилі.

ЧИСТІ ДУШІ.

I.

Найдрібніший атом
В-край прибитого народу
Зможе бути вільним братом
Бурі, моря й небозводу,
Як з високої жаги
Розгадає всю природу
І пізнає дивну вроду
Навкруги.

II.

До святої брами
Прийдуть чисті вільні люди,
Що були проводирями
Для сліпих братів повсюди,
Що в морях відкрили брод,
Що без жаху, без зануди
Підставляли сміло груди
За народ.

Е О Л.

Дзвоне, дзвоне, тихо дзвоне
Вільний мрійний, тихий дзвін,
В світлі, в вітрі, в небі тоне,
Спів розносе
І голосе.
Хто се, хто се
Дзвони носе,
Хто се він?

Знаю, знаю, ти, Еоле,
Звуків-дзвонів ллєш бурун,
Ніжно вабиш гай і поле
В вільнім співі,
Ніби в гніві,
Дзвін вабливий,
Дзвін рухливий
Ллєш із струн.

Г р і х.

Хвилі струнної музики.
П'яний чад. Пахучий дим.
Хтось прекрасний, хтось великий
Б'є по струнам золотим.

Струни плачуть і регочуть,
Гаєм, степом гомонять,
Серце змучене лоскочуть
Душу радістю п'янять.

Стукіт. Грюкіт. Галас дикий.
Все змішалось в танку.
Хтось прекрасний, хтось великий
Серце рве собі в шинку.

Рве весіллям, божевільям,
Тоне в синьому чаду,
Шумом, димом, п'яним зіллям
Труїть силу молоду.

Регіт смерти. Білі зуби.
Лине в душу синій дим.
Чорний вихор самозгуби
Віє шалом степовим.

З бодем, з кров'ю рвуться крики!
Взяв смертельну ноту сміх.
Хтось прекрасний, хтось великий
Проявив могутній гріх...

гордість співця.

Білі руки мармурові,
Карі очі, чорні брови
Кличуть дух мій в світлий рай...

О, не стій передо мною
Світлосяйною манною,
Рук до неба не здіймай!

Чуєш? Вачиш?—я збираю
До свого земного раю
Болі й страдницьке життя;

Мук забути я не можу,
Я люблю їх і тривожу:
В їх горить душа моя!

В ніжні співи тонколірні,
В звуки серця неймовірні
Все, що маю, я вкладаю,

Доки, з криком перемоги,
Вдовж кривавої дороги
До перемоги не прийду.

Так! не стій передо мною
Світлосяйною манюю,
Щастям-раєм не мани,—

Не оддам я за кохання
Море муки і страждання,
Де топлю найкращі сни!..

З ВІКНА.

Зімовий епіюг.

Мов пушинки,
Порошинки,
На покрівлі,
На будівлі
Ніжно падають сніжинки,
Так легенько
Вьються, вьються,
Так тихенько
Вьються, вьються
В сніговій молочній млі,
Мов не хочуть пригорнутись,
Мов бояться доторкнутись
До змертвілої землі,—
Там де квіти,
Первоцвіти,

Де лілеї,
Орхідеї
В світосяйнім колоріті
Пишно, ніжно
Розвивались,
Дивовижно
Розцвітались
Під одчиненим вікном,
Там сніжинки,
Порошинки
Обгорнули всі билинки
Сріблом витканим рядном.

чорноморська балада.

В час шумливого прибою
Коло гострих чорних скель
Виступають, мов до бою,
Скуті лицарі юрбою
Із німих морських осель.

Трупи просять оборони,
Скаженіють і ревуть,
Шлють за хвилями прокльони
І зливають з ними дзвони
Од своїх залізних пут.

А далеко, непомітно
Утікаючи од скель,
Полохливо і самотно,
Чорним привидом безслідно
В далеч лине корабель.

Крик разносять буйні хвилі:
Гучно стогнуть козаки,—
Де ви, де ви, легкокрилі,
Непобідні в буйній силі,
Запорожські байдаки?

Хай загине хоч в Босфорі
Той ворожий корабель,
Що тікаючи на морі,
Всіх нас скутих на просторі
Кинув з ляку коло скель.

Скуті трупи стогнуть, просять,
Кличуть помсту з берегів,
Хвилі злякано голосять
І немов зо дна виносять
Рій страшний для ворогів.

Рвуться, грають буйні хвилі,
Б'ються з морем козаки,—
Легкодонні, легкокрилі
До Босфору в буйній силі,
Вихрем линуть байдаки.

б у р я.

Буря крильми розмахнула,
Роспустивши білий пух,
Димом—порохом дмухнула,
Мов криштальна, біла, біла
    Все розбила,
    Роздробила
    В різнобічний,
    Хаотичний,
Перебіжний сніжний рух.

Буря рветься в буйнім шалі,
Вкривши снігом все навкруг,
Ширше, ширше, далі й далі,
Все колишне рве і нище,
    Грізно свище,
    Щоб скоріше
    Віяв творчий,
    Смертоборчий,
Новосильний вільний Дух.

ОСТАННІЙ ЗВУК МОЄЇ ЛІРИ...

Останній звук моєї ліри
Не буде криком безпорадним,
Не буде стогоном зневіри,
А гімном радісно-принадним
Того співця, що лине в ирїй
Перед морозом повновладним.

Той звук лишить благословіння
Співцям весни, співцям прийдешнім,
Пророкам вільного творіння,
Серцям палким, умам безмежним,
Що власним полум'ям горіння
Освітять путь мерцям тутешнім.

ЗАБУТТЯ.

Хаос, гуркіт невгомонний...

Цить!

Морок тихий, морок сонний

Нас обхопе в-мить.

Після дня нехай наплине

Мла;

Люд, втомившись, одпочине

Од добра і зла.

Зникнуть всі передчущання

В сні,

І нудні переживання

І сумні пісні...

О Г Л А В

Буря	29
В царстві висот	14
Гордість співця	23
Гріх	21
Еол	20
З вікна	25
Забуття	31
Ні слова!	13
Одгук	15
Останній звук	30
Перемога	11
Подзвіння	7
Пролог	3
Самотність	18
Серед бурі	12
Сон-Трава	5
Фантастка	16
Чисті душі	19
Чорноморська балада	27

РѢЧЬ ОТКРЫТА ПОДПИСКА на 1911 г. на ежедневную политическую газету. (6-год изданія). Изд. в С.-Петербургѣ В. Д. Набоковым и И. И. Петрункевичем при ближайшем участіи П. Н. Милюкова и I. В. Гессена и при прежнем составѣ сотрудников. Особое вниманіе обращено на отдѣл извѣстій из провинцій (имѣется болѣе ста корреспондентов). Подписная цѣна: В Россіи. На год 12 р., 9 мѣс.—9 р., 6 м.—6 р., 5 м.—5 р. 10 к., 4 м.—4 р. 15 к., 3 м.—3 р. 15 к., 2 м.—2 р. 15 к., 1 м.—1 р. 10 к. За границу. На год 20 р., 9 м.—15 р. 75 к., 6 м.—11 р., 5 м.—9 р. 50 к., 4 м.—7 р. 75 к., 3 м.—6 р., 2 м.—4 р., 1 м.—2 р. **Льготная подписка** (при непосредственном обращеніи в главную контору): 1) Для сельских священников, учителей, крестьян, рабочих, фельдшеров, приказчиков, учащихся в высших учебных заведеніях подписная цѣна: на 12 м.—9 р., 9 м.—6 р. 75 к., 6 м.—4 р. 50 к., 3 м.—2 р. 40 к., 1 м.—85 к. 2) Служащим в правит., общественн. и торгово-промышл. учрежденіях при коллективной подпискѣ через казначеев и дѣлопроизв. 10% скидки. 3) Книгопродавцам, кіоскам, агентам и др. посредникам по приему подписки 5% скидки. Адрес редакціи и главной конторы газеты „Рѣчь“: СПБ., ул. Жуковского, 21. №№ газеты „Рѣчь“ для ознакомленія высылаются бесплатно.

ХУТОРЯНИН ОТКРЫТА ПОДПИСКА на 1911 г. Еженедѣльный, иллюстр. журнал, посвященный интересам сельскаго хозяйства, коопераціи; промышленности и торговли. 52 номера в год от 2 до 3 лист. каждый (свыше 2200 стр. в год). Сборник сельскохозяйственных статей—Календарь „Хуторянин“ на 1911 г. (третій сборникъ сел.-хоз. статей свыше 270 стр. цѣна 25 к. без перес.). Являясь одним из самых дешевых спеціальных органов, журнал в популярной и общедоступной формѣ знакомит читателей с результатами дѣятельности опытных учреждений, преимущественно южных и юго-западных губерній. В частности в журналѣ систематически помѣщаются результаты опытов старѣйшаго учрежденія—Полтавской С.-Х. Опытной Станціи. Подписная цѣна на год 2 р. 20 к. (без приложеній) с пересылкой и доставкой. На пересылку приложеній надо прилагать 20 к. Журнал допущен в бесплатныя бібліотеки читальни и в бібліотеки сельско-хозяйственных учебных заведеній. „Хуторянин“ награжден Золотой Медалью. Требуйте бесплатно пробные номера, проспекты и смѣты на объявленія. Изданіе Полтавскаго Общества Сельскаго Хозяйства. Адрес: Полтава, Пушкинская ул., ус. о. с.-х. ред. „Хуторянин“.

искусства в Россіи и за границей. В течение месяцев январь—апрель—сентябрь—декабрь подписчикам русская хроника будет разсылаться два раза в месяц—каждое 1-ое и 15-ое число—отдѣльно от журнала. В журналъ будут также помѣшаться стихи с иллюстраціями. Кроме того, будут выпускаться отдѣльными книжками Литературные Альманахи 'Аполлона', для которых в распоряженіи редакціи имѣются произведенія Сергія Ауслендера, Валерія Брюсова, Александра Блока, Бор. Зайцева, Н. Гумилева, М. Кузьмина, А. М. Ремизова, гр. Алексѣя Н. Толстого и друг. Подписчикам 'Аполлона' Альманахи будут высылаться со значительною скидкою.

ПОДПИСНАЯ ЦѢНА: на год (январь—декабрь) 10 р. с дост. и перес., 9 р. без дост. При подпискѣ в Главн. Конторѣ допуск. разсрочка платежа (без повышенія цѣны): при подп.—5 р. к 1-му марта—2 р. к 1-му мая—остальное. За границу—12 р. На полгода 6 р с дост. и перес., 5 р. без дост., за границу—7 р. Приним. также отдѣльная подписка на хронику 'Аполлона'—Русская художественная лѣтопись—4 р. в год; отдѣльн. номера—25 коп. В розничную продажу с 1911 года журнал поступать не будет. Цѣна оставшихся от 1910 года в небольшом количествѣ годовых экземпляров, с января 1911 г. будет повыш. до 15 р. с перес. Иллюстрированные проспекты высылаются Главн. Конторой бесплатно. Подписка приним.: в Гл. Конторѣ—С.-Петербург, Мойка 24, кв. 6, телеф. 109—12; в отдѣл. Конторы—Москва, книжн. магаз. 'Образованіе', Кузнецкій м., д. кн. Гагариной; Кіев, книжн. магаз. Идзиковскаго, Крещатик 29; Ковно, книжн. магаз. Рутскаго; Варшава, кн. т-во 'Орос', Новый Свѣт, 70; Саратов, книжн. магаз. 'Основа', Нѣмецкая ул., и в главных книжных магазинах столиц и провинціи.

Издатели: С. Н. Мановскій
М. Н. Уинов.

Редакторы: Сергій Мановскій.
Бар. Н. Н. Врангель.

РІЛЛЯ Український ілюстр. двохтижневний хліборобський журнал. В журналі пишуть видатніші агрономи та хлібороби. Безплатно: 1) Поради хліборобам. 2) Друкування оповісток передплатників. Ціна 2 карб. на рік. Київ, Тургенівська 9. Редактори: **Є. Архипенко** та **А. Терниченко**.

УКРАЇНСЬКА ХАТА Популярний літературно-науковий ілюстрований місячник. Ціна на рік 4 карб. окремої книжки 35 к., з перес. 40 к. Адреса: **КИЇВ**, Б.-Кудрявська, 16. Редактор-видавець **П. Богацький**.

0,93 коп (1986)

Р 55501

8377

7/21

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО „РАНОК“

(під керуном Олексі Коваленка)

1. Драгоманов М.: «Старі хартії вільності» 40 коп
2. „ «Рай і поступ» . . . . . 40 „
3. „ «Заврі боги» . . . . . 10 „
4. „ «Швейцарська спілка» . . . . . 10 „
5. „ «Про волю віри» . . . . . 10 „
6. „ «євангелська віра в старій Англії» . 5 „
7. „ «Царство Бож, внутрі вас» Толстого. 10 „
8. Стеценко: . . . . .
9. „ «Прометей», сл. О. Коваленка (хор) . 45 „
10. «Цілість держави і автономія», Піменової, перекл. Олексі Коваленко . . . . . 3 „
11. Лозинський Л.: Подільський і руський революційний рух і Україна . . . . . 35 „
12. «Ревизор», комедія в 5 д. Гоголя, перекл. Олексі Коваленко (2 видання) . . . 25 „
13. «Гетьман», опов. Златовратського, перекл. Олексі Коваленко . . . . . 10 „
14. Кононенко М.: «Струна» . . . . . 20 „
15. «Любов до ближнього», жарт Л. Андрєєва перекл. Олексі Коваленко . . . . . 10 „
16. Чупринка Г. «Огневіт» пролог О. Коваленка 75 „
17. „ «Метеор» пролог О. Коваленка 15 „
18. Коваленко О. «Золотий Засів» . . . . . 75 „
19. Чупринка Г. «Ураган» прол. О. Коваленка 15 „
20. Коваленко О. «Срібні Роси» . . . . . 15 „
21. Чупринка Г. «Сон-Трава» пр. О. Коваленка. 15 „

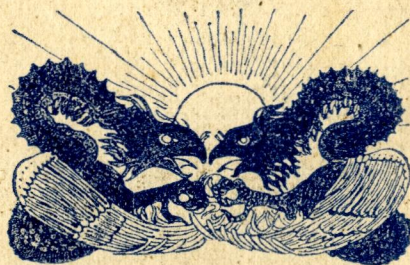
Видання коштом **І. САМОНЕНКА.**

22. «Розвага», Український Декламатор. Том І. Уложив Олексі Коваленко. . . . . 1 к. 25 к.
23. «Розвага», Українськ. Декламатор. Том ІІ Уложив Олексі Коваленко . . . . . 1 карб.
24. «Терновий Вінок», Літер.-Артист. Альманах, під редакцією О. Коваленка . 1 к. 25 к;
25. «Горбоконик», казка Олексі Коваленка . 20 коп.
26. «Українська Муза», Поетична Антологія. Під ред. О. Коваленка, 134 поети, 1280 ст. 2 карб.

Продаються: «Українська Книгарня», КНІВ, Безаківська 8; Ізиковського, Хрещатик 29; Книгарня «Л. Н. Вістника»; в Полтаві книгарня Маркевича.

ГРИЦЬКО ЧУПРИНКА

СОН-ТРАВА

ц. 15 к.

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО „РАНОК“